

Euro i unió bancària

Missatge

Cal crear un sistema sòlid i amb garanties per poder fer front als nous reptes que vindran en el futur i que doni suport a les estratègies de convergència entre els seus estats i regions. Cal que els estats que integren l'Eurozona dotin d'eines el compromís del que suposa compartir un mercat amb una moneda única i una política monetària centralitzada. Assolir un sistema de creixement econòmic sostenible i de més alta productivitat dels factors ha de ser un objectiu principal en la política econòmica i monetària.

Context

Després de gairebé vint anys de l'adopció de l'euro com a moneda, la Unió Econòmica i Monetària ha evidenciat certes debilitats en el seu sistema. En els anys de crisi econòmica i financera, l'Eurozona ha sofert de manera desigual els xocs de l'economia. Tot i tenir els darrers anys un entorn macroeconòmic favorable, amb l'enfonsament temporal del preu del petroli i la caiguda dels costos del finançament del tresor, s'ha hagut de fer front a reptes amb unes eines molt precàries en el sistema de la moneda única, basades en les estratègies del Banc Central Europeu, que no han estat suficients per amortir el fort cop de la crisi i poder sortir-ne més airoament.

La crisi ha deixat un cert desencís en la ciutadania respecte a les polítiques d'austeritat que s'han aplicat en molts estats mentre algunes entitats financeres han estat rescatades amb diners públics, tenint així una percepció d'un repartiment desigual de les conseqüències de la crisi econòmica.

Dades

- Des de la creació de l'Euro (1999) i la seva posada en circulació (2002), 19 estats s'hi han adherit, però sense dotar-lo de cap pressupost, i 337 milions de persones l'utilitzen diàriament.
- Des de 2013, l'Eurozona s'ha recuperat lentament, passant 10 anys per tornar als nivells de PIB del 2007.
- La taxa d'atur (octubre 2018) a l'Eurozona és de 7,9%, mentre que a Grècia (18,6%) o Espanya (14,3%) és el més elevat i a Txèquia (2,1%) o Alemanya (3,3%) és el menor. Al desembre 2018 hi havia 12,91 milions d'aturats a l'Eurozona, dels quals 2,39 milions eren joves menors de 25 anys.
- Des de l'establiment de la UEM, la política fiscal només ha estat realment anticíclica al 2009 i ha estat majoritàriament procíclica la resta del temps. Per tant, abans de la crisi i el període 2010-15, el marc fiscal no ha garantit la sostenibilitat de les finances públiques ni l'estabilització macroeconòmica.

Idees força

- L'estabilitat de la moneda única ha de ser una primera fita a assolir per part dels estats de l'Eurozona. Cal assegurar que la zona de l'Euro esdevé estable i que garanteix un desenvolupament sostenible alhora que assolint una convergència real entre els seus estats membres i regions.

- La Unió Econòmica i Monetària és i serà inevitablement ineficaç, tret que l'Eurozona tingui una capacitat fiscal per reaccionar correctament als xocs macroeconòmics i proporcioni a les economies dels seus estats membres més eines d'estabilització.
- Apostem per una Unió Econòmica i Monetària que superi el seu actual dèficit democràtic i les desigualtats socials existents. Cal lideratge polític i que aquest ens porti a una Eurozona millor governada, amb un marc que no es limiti als rescats bancaris i a atendre situacions de crisi.
- La integració en la Unió Econòmica i Monetària també ha de jugar un paper a favor d'altres aspectes com els socials, culturals i ambientals, així com de justícia fiscal, i donar suport al camí marcat per les Nacions Unides en l'Agenda 2030 en igualtat de gènere.

Propostes

1. **Completar la unió bancària** tot reduint els riscos del sector financer, reforçant el Fons Únic de Resolució (FUR) bancària.
2. **Crear un pressupost per a l'Eurozona com a mecanisme d'estabilització i convergència complementari** a les polítiques pressupostàries estatals i que serveixi per garantir certs nivells d'inversió i per harmonitzar la política econòmica dels diferents estats, per tal d'evitar que es donin superàvits fiscals d'alguns estats, que resulten improductius per a la resta.
3. **Reforçar el Mecanisme Europeu d'Estabilitat** i introduir-lo en els tractats europeus, tot donant-li competències per a la vigilància de les economies estatals i el disseny de polítiques econòmiques preventives i reactives davant futures recessions del cycle econòmic.
4. **Promoure la introducció de nous indicadors** per aplicar la política econòmica d'estabilització, com ara la Renda Nacional Bruta, la demanda interna, la balança comercial i els desequilibris nacionals, per poder considerar l'estat real de l'economia.
5. **L'Eurogrup ha de ser totalment transparent** i complir amb el reglament del Consell. Això inclou posar a disposició de la ciutadania els procediments de votació, les actes de les reunions, els resultats i explicacions de vot i les seves deliberacions.
6. **Fusionar les figures de president de l'Eurogrup i de Vice-president de la Comissió Europea** en un Ministre europeu d'Economia i finances, per millorar-ne el control parlamentari.
7. **Creació d'un òrgan de gestió i/o Parlament de la zona de l'Euro** que rendeixi comptes amb la màxima transparència als estats i la ciutadania sobre la gestió dels fons pressupostaris de l'Eurozona i que anticipi l'estratègia a seguir.
8. **Aplicar una perspectiva de gènere transversal** en la creació del nou sistema institucional de l'Eurozona i que hi hagi un 50% de dones en tots els àmbits de decisió.
9. Per una major eficàcia del mercat únic i poder avançar cap a la convergència real en els diferents àmbits, són necessàries les **reformes econòmiques, però també les socials, les referents als mercats laborals i de polítiques salarials**, polítiques pressupostàries i com a condició indispensable un enteniment comú dels problemes i reptes de l'Eurozona en l'àmbit dels Estats.
10. Donem suport a la proposta de la Comissió sobre **l'establiment d'una Funció Europea d'Estabilització d'Inversions**, però critiquem la modèstia del seu pressupost. La creació d'un Fons Monetari Europeu, sota la supervisió del Parlament Europeu, pot ser una bona eina per donar estabilitat, enfortir l'estructura de la zona de l'euro i avançar en el procés d'integració econòmica, política i social en l'àmbit de la Unió.